

**ROZPORZĄDZENIE NR ... /2008
WOJEWODY ŁÓDZKIEGO
z dnia**

/projekt/

w sprawie Piliczeńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

(Łódź, dnia 2008 r.)

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880 z późn. zmianami) zarządza się co następuje:

- § 1.** 1. Piliczeński Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny, zwany dalej „Obszarem” tworzy się w celu ochrony przed degradacją terenów o bardzo wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych.
2. Obszar o całkowitej powierzchni 46 340 ha położony jest na terenie gmin : Aleksandrów, Kobieles Wielkie, Masłowice, Paradyż, m. Przedbórz, Przedbórz, Wielgomłyny, Żarnów, Żytno.
3. Opis granic Obszaru określa załącznik Nr 1 do rozporządzenia.
4. Przebieg granicy Obszaru określono na mapie w skali 1:100 000, stanowiącej załącznik Nr 2 do rozporządzenia
- § 2.** 1. Na Obszarze wprowadza się ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów, w celu zachowania ich trwałości oraz zwiększenia różnorodności biologicznej.
2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych obejmują:
- a) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
 - b) sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych;
 - c) tworzenie i odtwarzanie stref ekotonowych, celem zwiększenia bioróżnorodności;
 - d) utrzymywanie i tworzenie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
 - e) zalesianie i zadrzewianie gruntów mało przydatnych do produkcji rolnej i nie przeznaczonych na inne cele, z wyłączeniem terenów, na których występują nieleśne siedliska przyrodnicze podlegające ochronie, siedliska gatunków roślin, grzybów i zwierząt związanych z ekosystemami nieleśnymi, a także miejsca pełniące funkcje punktów i ciągów widokowych na terenach o dużych wartościach krajobrazowych;
 - f) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, drzew dziuplastych, części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
 - g) zachowanie śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk, muraw kserotermicznych i piaszkowych oraz polan o wysokiej bioróżnorodności;
 - h) utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych dla zachowania siedlisk wilgotnych i bagiennych;
 - i) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - j) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.
3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych obejmują:
- a) przeciwdziałanie procesom zarastania łąk i pastwisk cennych ze względów przyrodniczych i krajobrazowych;
 - b) zachowanie śródleśnych torfowisk, obszarów wodno – błotnych, oczek wodnych wraz z pasem roślinności stanowiącej ich obudowę biologiczną oraz obszarów źródliskowych cieków;
 - c) kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez zachowanie mozaiki pól uprawnych, miedz, pól wieloletnich ziołorośli, a także ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródleśnych i przydrożnych;
 - d) utrzymywanie i zwiększanie powierzchni trwałych użytków zielonych;
 - e) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych z uwzględnieniem wymogów zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstość i techniki koszenia);
 - f) utrzymywanie poziomu wód gruntowych odpowiedniego dla zachowania bioróżnorodności;

- g) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych;
- h) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- i) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

4. Ustalenia w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych obejmują:

- a) zachowanie zbiorników wód powierzchniowych wraz z ich naturalną obudową biologiczną;
- b) utrzymywanie i tworzenie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych oraz wokół zbiorników wodnych, w tym starorzeczy i oczek wodnych, w postaci pasów, szuwarów, zakrzewień i zadrzewień, jako naturalnej obudowy biologicznej, celem zwiększenia bioróżnorodności oraz ograniczenie spływu substancji biogennych;
- c) prowadzenie prac regulacyjnych cieków wodnych w zakresie niezbędnym dla ochrony przeciwpowodziowej i w oparciu o zasady dobrej praktyki utrzymania rzek;
- d) zwiększanie retencji wodnej, odtwarzania funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych;
- e) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków;
- f) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

§ 3. 1. Na terenie Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, z późn. zm.);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno – błotnych.

2. Zakazy, o których mowa w ust.1, nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa,
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym,
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 3, nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 4 nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 5. Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach, na terenie których położony jest Obszar.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Załącznik Nr 1

Opis granic Piliczańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Opis granicy „Piliczańskiego” Obszaru Chronionego Krajobrazu zaczyna się w gminie Przedbórz, na wschód od leśniczówki Nosalewice, na granicy województw łódzkiego i świętokrzyskiego i na styku drogi krajowej Nr 42 relacji Namysłów – Kluczbork – Działoszyn – Radomsko – Przedbórz – Końskie – Rudnik z granicą Przedborskiego Parku Krajobrazowego. Od tego miejsca granica biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż w/w drogi krajowej w kierunku Przedborza, od południa granicząc początkowo ze wspomnianym Parkiem, a następnie z „Przedborskim” Obszarem Chronionego Krajobrazu. Za Przyłankami, przed siedzibą Nadleśnictwa Przedbórz, granica Obszaru skręca na południowy zachód i biegnie po śladzie projektowanej obwodnicy miasta Przedborza, przecinając kolejno: drogę Przedbórz – Góry Mokre, drogę Przedbórz – Józefów, drogę wojewódzką Nr 742 relacji Przyglów – Łęczno – Ręczno - Włoszczowa – Nagłowice, oraz rzekę Pilicę. W miejscowości Sahara (gmina Masłowice) granica skręca na południe i biegnie wzdłuż drogi Łączkowice - Pratkowice - Rudka do miejscowości Rudka, przecinając granicę gmin Wielgomłyny i Masłowice. We wsi Rudka przecina rzekę Biestrzykówkę i skręca na południowy wschód w drogę, którą podąża do miejscowości Krzętów. Dalej biegnie w kierunku południowym drogą Krzętów – Wola Życińska - Ciężkowiczki. W Woli Życińskiej skręca na południowy wschód i zdąża drogą polną przez Folwark i Sudzin do Sudzinka. W Sudzinku ok. 180 m od zakrętu tej drogi na zachód skręca na południe w drogę omijającą od wschodu i południa zabudowę miejscowości Sudzinek, po czym dochodzi do drogi Rudka – Maluszyn. Biegnie wzdłuż niej na południe ok. 70 m, po czym skręca na południowy wschód w drogę polną w kierunku rzeki Pilicy. Po przecięciu rzeki Pilicy, w rejonie tzw. „Łąki Budy”, dochodzi do granicy województw łódzkiego i świętokrzyskiego. Dalej biegnie granicą tych województw, a następnie województw łódzkiego i śląskiego w kierunku południowo-zachodnim aż do przecięcia (na południe od miejscowości Grodzisko – gmina Żytno) z drogą Koniecpol – Grodzisko – Pierzaki. Od tego miejsca biegnie w kierunku północnym wzdłuż tej drogi do wsi Grodzisko, następnie w kierunku północno-wschodnim do wsi Modła, a dalej na północ do wsi Pierzaki. Od miejscowości Pierzaki biegnie ok. 570 m w kierunku północnym wzdłuż drogi polnej, dochodząc do skraju kompleksu leśnego lasów państwowych. Od tego miejsca zmienia kierunek na zachodni i podąża południowym, a następnie zachodnim i północnym skrajem lasu, wzdłuż granicy oddziałów 251 – 253, po czym skręca na północ i drogą przez łąki po ok. 1 170 m dociera do drogi Budzów – Pogów Dwór – Pagów. Skręca w tą drogę na zachód i dochodzi do miejscowości Pagów Dwór. Po ok. 530 skręca na południe i biegnie wzdłuż drogi polnej prowadzącej do miejscowości Sady. Po ok. 360 m skręca na zachód i podąża wzdłuż cieku. Po ok. 280 m skręca ponownie zgodnie z biegiem cieku, najpierw na północ, a następnie na zachód i dochodzi do drogi Polichno – Pagów – Sady - Borzykowa. Skręca w tą drogę na północ i wzdłuż jej wschodniego skraju dochodzi do miejscowości Polichno. We wsi Polichno skręca na zachód i biegnie wzdłuż północnego skraju drogi wojewódzkiej Nr 785 relacji Ciężkowice – Żytno – Maluszyn - Włoszczowa. Po minięciu zabudowy wsi Siłnica skręca w kierunku południowo-zachodnim i biegnie drogą Żytno - Rogaczówek - Siłnica do wsi Rogaczówek. Przecina wieś i zmierza dalej w tym samym kierunku wzdłuż drogi polnej do punktu wysokościowego 232,2 m n.p.m. (na skrzyżowaniu dróg leśnych). Stąd skręca na wschód, biegnie drogą przez las w kierunku wsi Turznia i dochodzi do skraju lasu. Następnie podąża ogólnie w kierunku południowo-zachodnim po granicy oddziałów 264, 3 i 6 lasów państwowych (Nadl. Gidle) i dochodzi do drogi Żytno – Borzykowa. Wzdłuż zachodniego skraju w/w drogi biegnie ok. 200 m, po czym odchodzi od drogi i podąża skrajem lasu najpierw na zachód, a potem na południe i dochodzi do granicy oddz. 9 lasu państwowego. Zmierza na zachód granicą oddz. 9, a następnie na północ po granicy oddziałów 9, 8, 7 i dochodzi do drogi do Magdalenek i dalej granicy województwa. Skręca na zachód w tą drogę i przez Magdalenki dochodzi do granicy województw łódzkiego i śląskiego. Granicą w/w województw biegnie w kierunku zachodnim do punktu styku z granicą gmin Gidle i Żytno w rejonie Ignacowa. Następnie zmierza w kierunku północnym wzdłuż w/w granicy i dochodzi do punktu styku granicy gmin Żytno, Gidle i Kobieli Wielkie. Stąd biegnąc w kierunku północno-wschodnim granicą gmin Kobieli Wielkie i Żytno dochodzi do drogi z Żytna do Kobieli Wielkich. Podąża nadal granicą tych gmin przez ok. 510 m, po czym skręca w kierunku północnym i biegnie zachodnią, północną i wschodnią granicą Lasów Państwowych, dochodząc ponownie do granicy gmin Kobieli Wielkie i Żytno. Podąża wzdłuż granicy tych gmin w kierunku wschodnim, a następnie północnym, aż do okolic miejscowości Jachimowizna. Wkraczając na teren

gminy Kobile Wielkie, zachodnią granicą Lasów Państwowych podąża w kierunku północno-zachodnim, a następnie skręca w kierunku wschodnim. Osiąga drogę Kobile Wielkie – Wielgomłyny i biegnąc południowym skrajem tej drogi podąża na wschód ok. 770 m, granicząc od północy z OCHK „Doliny Widawki”. Skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnąc wschodnią granicą Lasów Państwowych dociera do granicy gmin Wielgomłyny – Kobile Wielkie. Następnie podąża w kierunku północnym wzdłuż tej granicy ok. 1030 m.

Skręca na wschód, a następnie na południe i biegnie drogą do wsi Popielarnia i skrzyżowania z drogą przebiegającą przez Wolę Kuźniewską. Po ok. 950 m od tego skrzyżowania skręca na północ, a następnie na wschód, biegnąc drogą polną przez ok. 760 m, a dalej ciekim w kierunku północno-wschodnim, dochodzi do Niedośpielina i drogi Marianin – Odrowąż – Wola Kuźniewska – Myśliwczów i drogą tą zmierza na wschód. Po ok. 170 m skręca w drogę na południe, a po dalszych ok. 700 m na wschód i biegnie przez wieś Myśliwczów, na terenie którego przecina drogę Wielgomłyny – Silnica. Po przecięciu tej drogi granica biegnie nadal w kierunku wschodnim ok. 1 000 m tą samą drogą przez Myśliwczów, a następnie skręca w drogę polną na północ, po ok. 430 m na wschód i po ok. 100 m dociera do skraju lasu. Stąd skręca na północny wschód i biegnąc zachodnim skrajem lasu po ok. 800 m dociera do drogi Wielgomłyny - Rogi. Zachodnim skrajem tej drogi biegnie ok. 430 m w kierunku południowo-wschodnim, a następnie zmienia kierunek na północno-wschodni i podąża drogą przez wieś Anielin. Za Anielinem skręca na południowy wschód w drogę, polną, po ok. 210 na północny wschód, po ok. 250 m na wschód i po dalszych 290 na północ, docierając w Piaskach do drogi Wielgomłyny – Krzętów. Dalej granica skręca na zachód w tą drogę, kierując się w stronę Wielgomłynów, by już po ok. 160 m skręcić na północny wschód. Przecina rzekę Biestrzykówkę i dochodzi do skraju lasu. Biegnie ok. 400 m drogą wzdłuż skraju lasu po czym skręca na południowy wschód, docierając do wsi Borowiec. W Borowcu skręca na północ i biegnie wzdłuż tzw. „Klonowej Drogi” do leśniczówki Kruszyna, gdzie przecina drogę z Kruszyny do Rudki, skręca na północny wschód w drogę polną, a po ok. 1 500 m, na północny zachód w drogę biegnącą przez wieś Perzyny w kierunku wsi Trzebce i dochodzi do wsi Trzebce. Od miejscowości Trzebce biegnie w kierunku północno-wschodnim wzdłuż drogi Wielgomłyny – Przedbórz. Przed zabudowaniami wsi Sokola Góra skręca na wschód, a następnie na północ, omijając drogą wiejską, przez przysiółek Zapłocie, zabudowę w/w wsi. Dociera do granicy gmin Masłowice i Wielgomłyny, skręca na zachód i ponownie biegnie wzdłuż drogi Przedbórz – Wielgomłyny do wsi Parowa (gmina Masłowice). Od tego miejsca skręca na północ w drogę Parowa – Wierzbowiec i dociera do miejscowości Wierzbowiec, gdzie styka się z drogą krajową Nr 42 relacji Namysłów – Kluczbork – Działoszyn – Radomsko – Przedbórz – Końskie – Rudnik. Skręca na wschód i biegnie wzdłuż południowego skraju tej drogi ok. 200 m do miejscowości Łączkowice. W Łączkowicach skręca na północ w drogę prowadzącą do wsi Korytno. Następnie zmierza na północny zachód drogą z Korytna do Ochotnika, a po ok. 400 m skręca na północ i podąża drogą Korytno – Kalinki. Po ok. 820 m dociera do granicy gmin Masłowice i Ręczno, gdzie opisywany obszar styka się od północy ze „Spalsko – Sulejowskim” Obszarem Chronionego Krajobrazu. Skręca na wschód i biegnie wzdłuż granicy w/w gmin, a następnie wzdłuż granicy gmin Ręczno i Przedbórz, przecinając drogę wojewódzką Nr 742 relacji Przyglów – Łęczno – Ręczno – Włoszczowa – Nagłowice, dochodzi do brzegu rzeki Pilicy. Skręca na północ i zmierza wzdłuż lewego brzegu rzeki ok. 320 m. Skręca na wschód, przecina rzekę Pilicę, granicę gmin Przedbórz i Ręczno i po ok. 500 m dociera do drogi z Grobli i drogą tą dochodzi do drogi Nosalewickie Budy – Skotniki. Skręca na północ i biegnie wzdłuż tej drogi przez Trupień, Taras i Faliszew do miejscowości Skotniki. Na wysokości cmentarza w Skotnikach odchodzi na północny wschód, omija od wschodu zabudowę miejscowości Skotniki i po ok. 650 m dociera do drogi Skotniki – Zamoście, skręca w tą drogę na zachód, a po ok. 100 m na północ i podąża drogą ze Skotnik do Kamockiej Woli przez Dąbrówkę. W Kamockiej Woli skręca na wschód w drogę z Kamockiej Woli do Katuszowa i zmierza przez Zalesie do Kalinkowa. Po ok. 2 810 skręca na północ, przecina dolinę rzeki Czarna Maleniecka i przez Borowiec dociera do drogi Dąbrowa nad Czarną – Wójcin i biegnie nią przez Stanisławów do granicy gmin Aleksandrów i Paradyż. Zmienia kierunek na południowy i zdejżając granicą tych gmin po ok. 1 000 m dociera do drogi przez łąki, skręca w nią na północny wschód, a następnie po ok. 150 m w drogę biegnącą na południowy wschód skrajem łąk w kierunku lasu (równoległe do w/w granicy gmin). Po ok. 780 m przebiegu tą drogą w tym samym kierunku, osiąga granicę lasu. Na skraju lasu zmienia kierunek i drogą prowadzącą na południowy wschód, zdejżają jeszcze ok. 1 700 m, po czym skręca na północ w drogę prowadzącą do miejscowości Podgaj. Drogą tą biegnie ok. 500 m i dochodzi do miejscowości Podgaj. W Podgaju granica zmienia kierunek na północno-zachodni, by już po ok. 80 m zmienić go na północno-wschodni i skierować się do drogi krajowej Nr 74 relacji Sulejów – Kielce – Zamość – Hrubieszów – Zosin, którą osiąga przed Krasikiem (na zachód od ciekłu Popławka). Skręca

na wschód w/w drogę krajową i biegnie wzdłuż jej południowego skraju w kierunku Paradyża, od północy granicząc ze „Spalsko – Sulejowskim” Obszarem Chronionego Krajobrazu. Po ok. 2 200 m dochodzi do projektowanej obwodnicy Paradyża i biegnie jej południowym skrajem na południowy wschód. Po ok. 2 140 m granica odchodzi od obwodnicy, skręca na południowy zachód i biegnie drogą polną z Dąbrówki w kierunku Sylwerynowa, dochodzi do lasu i dalej drogą wzdłuż jego wschodniego skraju do zabudowy wsi Sylwerynow. Mija od zachodu Sylwerynow, dochodzi do cieku i dalej podąża wzdłuż niego na południe i dochodzi do kolejnego cieku wodnego, dopływu Czarnej Malenieckiej. Skręca na wschód i biegnie wzdłuż niego ok. 700 m, następnie skręca ostro w kierunku zachodnim i wzdłuż następnego cieku dociera do zabudowy wsi Adamów. Dalej kieruje się drogą przez Adamów na południowy wschód ok. 70 m, po czym skręca na południe, a po ok. 260 m na południowy wschód i dochodzi do drogi ze Stanisławowa do Dłużniewic, skręca w nią na południowy zachód i po ok. 360 m przecina granicę gmin Paradyż i Żarnów i zdąża dalej na południe. Po ok. 130 m od przecięcia granicy skręca na wschód i dalej drogą leśną dochodzi po ok. 720 m do cieku wodnego, wcześniej przecinając ponownie granicę gmin Żarnów i Paradyż. Dalej podąża wzdłuż wspomnianego cieku na południe ok. 160 m, a następnie na południowy wschód. Po ok. 210 m odchodzi od cieku podążając na północ, a następnie na południowy wschód skrajem lasu i dochodzi do drogi leśnej z Dłużniewic do CMK, skręca w tą drogę na północny wschód i dochodzi do CMK. Skręca na południe i podążając wzdłuż terenów kolejowych CMK, przecina dolinę rzeki Czarnej Myśliborskiej i dochodzi do drogi z Ruszenic do Myśliborza. Skręca na wschód, przecina CMK i zachodnim skrajem drogi z Myśliborza do Marcinkowa i dochodzi do wsi Marcinków. W Marcinkowie skręca na zachód w drogę do Tomaszowa, a po ok. 70 m na południe i dochodzi do skraju lasu. Dalej biegnie na południowy wschód drogą wzdłuż skraju lasu państwowego do uroczyska „Pod Świerczyną”, gdzie skręca na południe i zmierza cały czas granicą lasu państwowego na południe, a następnie skrajem lasu na wschód i po ok. 530 m dochodzi do drogi polnej z Adamowa do miejscowości Chelsty. Drogą tą kieruje się na północ i po ok. 1 130 m dochodzi do drogi polnej przebiegającej na północ od uroczyska „Brodok”, skręca w nią na wschód i po ok. 1 000 m dociera do granicy województw łódzkiego i świętokrzyskiego. Dalej wzdłuż tej granicy podąża na zachód, a następnie na południe do granicy z Przedborskim Parkiem Krajobrazowym w rejonie leśniczówki Nosalewice (gmina Przedbórz) i drogi krajowej nr 42 czyli do miejsca skąd rozpoczęto opis granic „Piliczańskiego” Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ponadto do „Piliczańskiego” Obszaru Chronionego Krajobrazu przynależą 2 niewielkie fragmenty oddzielone od zasadniczego Obszaru, znajdujące się na południe od miejscowości Grębenice Wierzchowiska i Małków.

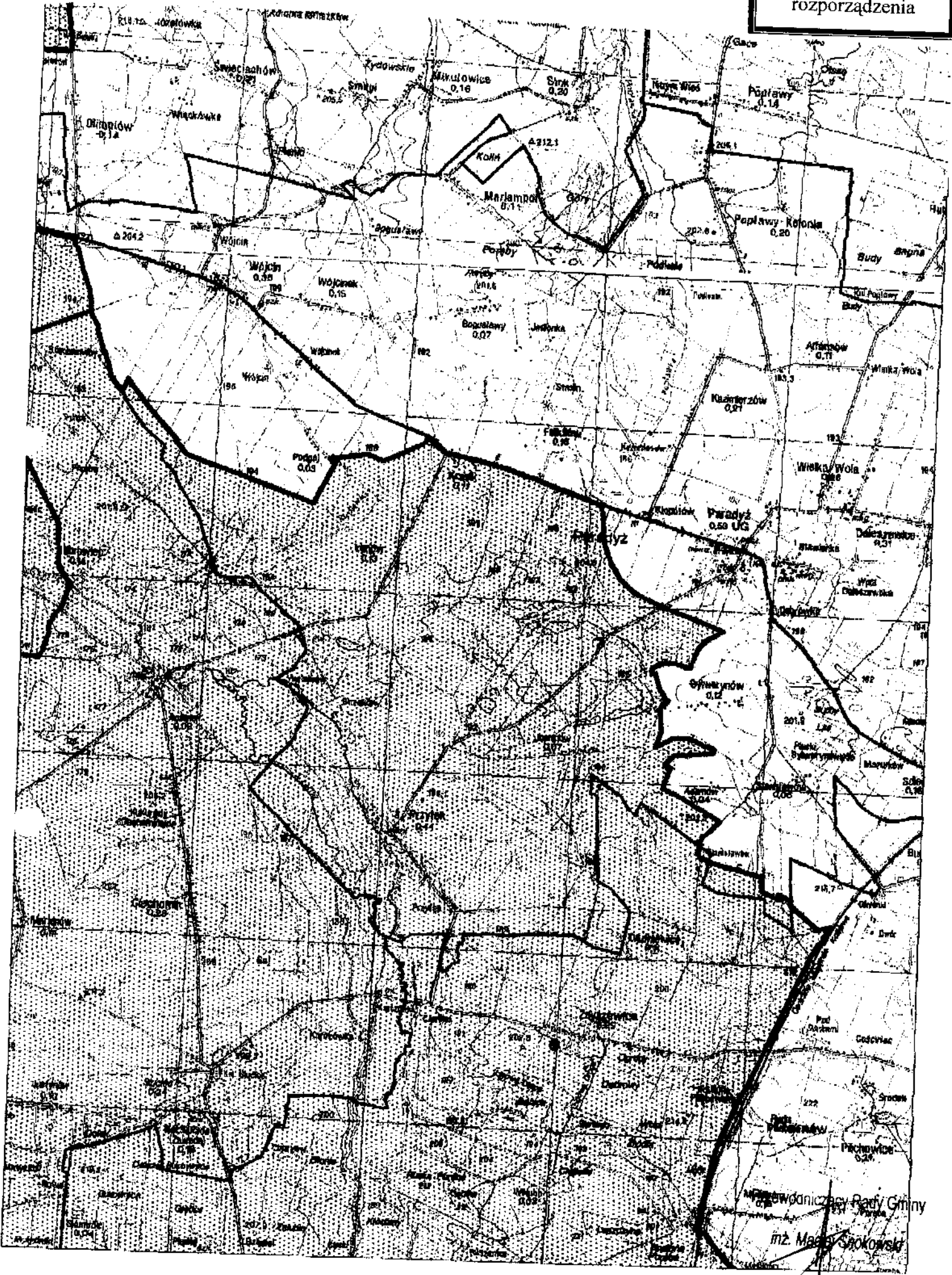
Pierwszy fragment rozpoczyna się na terenie gminy Żarnów przy drodze krajowej Nr 74 relacji Sulejów – Kielce – Zamość – Hrubieszów – Zosin, między uroczyskami „Moczydła” i „Smoleń”, w odległości ok. 950 m od rozwidlenia dróg w miejscowości Grębenice. Od tego miejsca granica Obszaru biegnie drogą polną, przez użytki zielone w kierunku północno-wschodnim. Po ok. 800 m dochodzi do skraju lasu stanowiącego zarazem granicę województw, a zarazem granicę gminy Żarnów. Stąd biegnie na południowy zachód, następnie na zachód, a dalej na północ, po czym odchodzi od granicy województw w kierunku północno-wschodnim i w linii prostej dochodzi do miejsca rozpoczęcia opisu granic tego fragmentu „Piliczańskiego” Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Drugi fragment „Piliczańskiego” Obszaru Chronionego Krajobrazu rozpoczyna się na wschodnim krańcu wsi Górki Wierzchowiskie, skąd biegnie na wschód drogą ze wspomnianej miejscowości do granicy województw łódzkiego i świętokrzyskiego. Po ok. 650 m, za przydrożnym krzyżem, zmienia kierunek na północny, podążając w linii prostej zachodnim skrajem łąk do drogi polnej, którą osiąga po ok. 380 m. Drogą tą kieruje się dalej na wschód i po ok. 200 m osiąga skraj lasu. Utrzymując kierunek wschodni biegnie granicą lasu ok. 140 m, po czym skręca pod kątem prostym na południe i przez las podąża do granicy województw łódzkiego i świętokrzyskiego i granicy gminy Żarnów. Od tego miejsca kieruje się granicą tych województw, najpierw na południowy zachód, a następnie na północ. W miejscu gdzie granica skręca na południowy zachód w rejonie wsi Górki Wierzchowiskie granica Obszaru kieruje się na północny wschód i dochodzi do cieku. Wzdłuż tego cieku podąża dalej na południe i po ok. 330 m dochodzi do lasu. Stąd kieruje się na wschód drogą leśną przez ok. 50 m, po czym skręca na północ i drogą polną kieruje się do wschodniego krańca wsi Górki Wierzchowiskie czyli do miejsca rozpoczęcia opisu tego fragmentu „Piliczańskiego” Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Przewodniczący Rady Gminy

inż. Maciej Słobkowski

Załącznik Nr 2 do rozporządzenia

Wzrostowiczki Rady Gminy
m. Marek Szokowski